

УКРАЇНА

ЗАСІЛЬСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
ВІТОВСЬКОГО РАЙОНУ МИКОЛАЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Р І Ш Е Н Н Я

30 червня 2017 р № 1

XIX позачергова сесія сьомого скликання

с.Білозірка

Про місцеві податки і збори

на 2018 рік

Відповідно до Закону України від 24.12.2015 року № 909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році», п.п. 24 ч. 1 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», на виконання ст.ст. 10, 265, 266 ч.1 розд. XIX Податкового Кодексу України, та з метою забезпечення надходжень до бюджету села Білозірка за рахунок місцевих податків, сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Затвердити на території Засільської сільської ради на 2018 рік місцеві податки та збори:
 - 1) Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.
 - 2) Транспортний податок .
 - 3) Акцизний податок .
 - 4) Збір за місця паркування транспортних засобів .
- 5) Затвердити ставки податку на земельні ділянки.
- 6) Встановити ставки єдиного податку у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
2. Затвердити Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1).
3. Затвердити Положення про транспортний податок. (додаток 2).
4. Затвердити Положення про акцизний податок (додаток 3).
5. Затвердити Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів (додаток №4).

6. Затвердити положення про земельний податок (Додаток №5)
7. Затвердити положення про єдиний податок для суб'єктів господарювання
8. Дане рішення вступає в дію з 01 січня 2018 року.
9. Контроль за виконання цього рішення покласти на постійну комісію сільської ради з питань бюджету, фінансів, економіки і управління соціально – економічного розвитку села.

Сільський голова

С.С.Розсоха

Положення

Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки

1. Платники податку

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено оудом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки;

2.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основою частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартири - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартирних мешканців;

2.2. садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

2.3. дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку;

3. об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закуочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

г) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - доломіжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо.

4. Об'єкт оподаткування

4.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

4.2. Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організації, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

и) об'єкти нерухомості, що перебувають у власності релігійних організацій, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, та використовуються виключно для забезпечення їхньої статутної діяльності, включаючи ті, в яких здійснюють діяльність засновані такими релігійними організаціями добродійні заклади (притулки, інтернати, лікарні тощо), крім об'єктів нерухомості, в яких здійснюється виробнича та \ або господарська діяльність;

і) будівлі дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг;

й) об'єкти житлової нерухомості, які належать багатодітним або прийомним сім'ям, у яких виховується п'ять або більше дітей.

5. База оподаткування

5.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

5.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

5.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

6. Пільги із сплати податку

6.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;

б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;

в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

Сільська рада може збільшувати граничну межу житлової нерухомості, на яку зменшується база оподаткування встановлена Податковим кодексом.

6.2. Сільська рада встановлюють пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями). Пільги з податку, що сплачується на відповідній території, з об'єктів житлової нерухомості для фізичних осіб визначаються виходячи з їх майнового стану та рівня доходів.

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів житлової нерухомості, для фізичних осіб не надаються на:

об'єкт/об'єкти оподаткування, якщо площа такого/таких об'єкта/об'єктів перевищує п'ятикратний розмір неоподатковуваної площі, затвердженої рішенням органів місцевого самоврядування;

об'єкти оподаткування, що використовуються їх власниками з метою одержання доходів (здаються в оренду, лізинг, позичку, використовуються у підприємницькій діяльності).

Пільги з податку, що сплачується на відповідній території з об'єктів нежитлової нерухомості, встановлюються в залежності від майна, яке є об'єктом оподаткування.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня, що передує звітному, подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

7.1. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб, встановлюється у розмірі **1 (одного)** відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

7.2. Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності юридичних осіб, встановлюється у розмірі **0,2** відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

7.3. Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб встановлюються:

- за будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей у розмірі – **0,5** відсотки розміру мінімальної заробітної

плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- за будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, ідальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування у розмірі – 0,5 відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- за гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки у розмірі – 0,1 відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- за будівлі для публічних виступів (казино, ігрові будинки) у розмірі - 1,0 відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- за господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких напечать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо у розмірі – 0,01 відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування;

- за інші будівлі у розмірі – 0,1 відсотки розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

7.4. Власники житлової нерухомості, загальна площа якої перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сплачують додатково 25000 гривень на рік за кожен із вказаних об'єктів житлової нерухомості (його частку).

8. Податковий період

8.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року

9. Порядок обчислення суми податку

9.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті Податкового Кодексу, та пільги органів місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 цієї статті та пільги органів місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" підпункту 266.4.1 пункту 266.4 статті Податкового кодексу України та пільги органів місцевого самоврядування з неоподаткованої площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

9.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 1 пункту 7 статті 266 Податкового кодексу України, та відповідні платіжні реквізити,

зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

9.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- права на користування пільгою із сплати податку;
- розміру ставки податку;
- нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

9.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку фізичними та юридичними особами, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

9.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

10. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

10.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому припинилося право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому він набув право власності.

10.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

11. Порядок сплати податку

11.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з попоженнями Бюджетного кодексу України.

12. Строки оплати податку

12.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку оплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Голова сільської ради

С.С.Розсоха

Положення про транспортний податок

1. Платники податку

1.1. Платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 статті 267 Податкового кодексу України є об'єктами оподаткування.

2. Об'єкт оподаткування

2.1 Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше 5 років (включно) та середньо ринкова вартість яких становить 375 розмірів мінімальної заробітної плати.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 статті 267 Податкового кодексу України.

4. Ставка податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25000 гривень за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до підпункту 2.1 пункту 2 статті 267 Податкового кодексу України.

5. Податковий період

5.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

6. Порядок обчислення та сплати податку

6.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів оподаткування фізичних осіб здійснюється контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

6.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

6.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2016 року подати контролюючим органам за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2016 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Форма подачі інформації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

6.4. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

6.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником - починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

7. Порядок сплати податку

7.1. Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до відповідного бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

8. Строки сплати податку

8.1. Транспортний податок сплачується:

- а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;
- б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації".

С.С.Розсоха

Положення про сплату земельного податку

1. Платники податку.

Платниками податку є:

- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);
- землекористувачі.

2. Об'єкти оподаткування.

Об'єктами оподаткування є:

- земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;
- земельні частки (паї), які перебувають у власності.

3. База оподаткування.

Базою оподаткування є:

- площа земельних ділянок, нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим положенням;
- площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

4. Ставки податку по платі за землю за земельні ділянки, нормативно-грошову оцінку яких проведено (незалежно від місцезнаходження):

- землі житлової забудови встановити у розмірі 0.04% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі громадської забудови встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі оборони встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі енергетики встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі зв'язку встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі транспорту встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі промисловості встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі лісогосподарського призначення встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі оздоровчого призначення встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі рекреаційного призначення встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;

- землі історико-культурного призначення встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі водного фонду встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі загального користування встановити у розмірі 1,5% від їх нормативної грошової оцінки;
- землі під сільськогосподарськими угіддями (рілля, пасовище, сіножаття, багаторічні насадження) встановити у розмірі 1% від їх нормативної грошової оцінки;

5. Ставки земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

- землі оборони встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі енергетики встановити у розмірі 1% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі зв'язку встановити у розмірі 1% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі транспорту встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі резервного фонду встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі лісгосподарського призначення встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі оздоровчого призначення встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі рекреаційного призначення встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі історико-культурного призначення встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі водного фонду встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі промисловості встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі під господарськими будівлями (спорудами) встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі надані садівничим товариствам, у тому числі зайняті садовими та дачними будинками фізичних осіб встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;
- землі загального користування встановити у розмірі 2% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;

- землі під сільськогосподарськими угіддями (рілля, пасовище, сіножаття, багаторічні насадження) встановити у розмірі 1% від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Миколаївській області;

6. Пільги щодо сплати податку для фізичних осіб.

6.1. Від сплати податку звільняються:

- інваліди першої і другої групи;
- фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- пенсіонери (за віком);
- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;
- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;
- учасники АТО.

6.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 га;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більше як 0,25 га, в селищах - не більше, як 0,15 га;
- для індивідуального дачного будівництва - не більше, як 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів - не більше, як 0,01 гектара;
- для ведення садівництва - не більше, як 0,12 гектара.

6.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

7. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб.

Від сплати податку звільняються:

- органи місцевого самоврядування;
- органи державної влади;
- заклади, установи, організації, що фінансуються з місцевого бюджету;
- заклади, установи, організації, що фінансуються з державного бюджету;
- дошкільні та загальноосвітні заклади;
- заклади науки, освіти, культури та охорони здоров'я;
- заклади соціального захисту;
- Міністерство оборони України;
- релігійні громади за земельні ділянки, надані для будівництва та обслуговування культових будівель;
- пільги які передбачено статтею 282 ПКУ (зі змінами та доповненнями)

8. Податковий період для плати за землю.

Для плати за землю базом податковим (звітним) періодом є календарний рік, який починається 1 січня і закінчується 31 грудня того самого року. Для новостворених підприємств і організацій, а також за умови набуття права власності та/або користування на нові земельні ділянки він може бути меншим 12 місяців (ст.285 ПКУ).

9. Строк плати за землю

9.1 Власники землі та землекористувачі сплачують за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

9.2 Податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

9.3 Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення – рішення, але не пізніше 29 серпня поточного року.

10. Орендна плата.

- Платниками орендної плати є орендар земельної ділянки.
- Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.
- Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.
- Розмір та умови внесення орендної плати встановлюється в договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

Відповідно до п.288.5 ст. 288 ПКУ (зі змінами та доповненнями) розмір орендної плати встановлюється в договорі, але річна сума платежу:

- не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на відповідній території;
- не може перевищувати 12 % від нормативної грошової оцінки землі;
- може перевищувати граничний розмір орендної плати, а саме 12 %, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах.

Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

Податковий період, порядок обчислення орендної плати, строк плати, порядок її зарахування до місцевого бюджету застосовується відповідно до вимог статей 285 – 287 Податкового кодексу України.

С.С.Розсоха

ПОЛОЖЕННЯ

Про збір за місця для паркування транспортних засобів

1. Платники збору

1.1. Платниками збору є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи – підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради організовують та проводять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.

1.2. Перелік спеціальних земельних ділянок, відведених для організації та проведення діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів, в якому зазначаються їх місцезнаходження, загальна площа, технічне облаштування, кількість місць для паркування транспортних засобів, затверджується рішенням сільської, селищної або міської ради про встановлення збору.

Таке рішення разом з переліком осіб, які уповноважені організовувати та проводити діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів, надається виконавчим органом сільської, селищної, міської ради органу державної податкової служби в порядку, встановленому розділом І цього Кодексу.

2. Об'єкт і база оподаткування збором

2.1. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної або міської ради спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених статтею 30 Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

2.2. Basisом оподаткування є площа земельної ділянки, відведена для паркування, а також площа комунальних гаражів, стоянок, паркінгів (будівель, споруд, їх частин), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету.

3. Ставки збору

3.1. Ставки збору встановлюються за кожний день проведення діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 квадратний метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та

провадження такої діяльності, у розмірі від 0,03 до 0,15 відсотка мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

3.2. При визначенні ставки збору сільські, селищні та міські ради враховують місцезнаходження спеціально відведених місць для паркування транспортних засобів, площу спеціально відведеного місця, кількість місць для паркування транспортних засобів, спосіб поставлення транспортних засобів на стоянку, режим роботи та їх заповнюваність.

4. Особливості встановлення збору

4.1. Ставка збору та порядок сплати збору до бюджету встановлюються відповідною сільською, селищною або міською радою.

5. Порядок обчислення та строки сплати збору

5.1. Збір сплачується до місцевих бюджетів авансовими внесками до 30 числа (включно) кожного місяця (у лютому до 28 (29) включно) за місцем розташування спеціально відведеного місця для паркування транспортних засобів. Остаточна сума збору, обчислена відповідно до податкової декларації за податковий (звітний) квартал (з урахуванням фактично внесених авансових платежів), сплачується у строки, визначені для квартального податкового періоду.

5.2. Платник збору, який має підрозділ без статусу юридичної особи, що провадить діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на земельній ділянці не за місцем реєстрації такого платника збору, зобов'язаний зареєструвати такий підрозділ як платника збору в органі державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки.

5.3. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному кварталу.

Сільський голова

С.С.Розсоха